

N:o 9.

Af herrar **O. Erickson** i Bjersby och **C. J. Petersson** i Eksebo,
*om förhöjning i bevillningsafgiften för bankbolag med
sedelutgifningsrätt.*

Enligt kongl. förordningen angående bevillningsafgifter för särskilda förmåner och rättigheter den 14 september 1883 litt. D. skall enskild bank, som eger sedelutgifningsrätt, erlægga, förutom bevillning af fast egendom samt af inkomst, en afgift af två kronor för hvarje tusen kronor af det högsta belopp af bankens sedlar, som på en gång under nästföregående året varit utlemnade i rörelsen.

Anledningen till att denna afgift bestämts till så orimligt lågt belopp torde varit den, att lagstiftaren under en förfluten tid ansett de enskilda bankernas sedelutgifningsrätt hafva varit för landet gagnelig och af detta skäl velat äfven uti ifrågavarande hänseende gynna nämnda banker. Men då allmänna meningen, åtminstone hos de ointresserade, numera torde vara den, att enskilda bankernas sedelutgifningsrätt är otillbörlig och stridande mot landets fördel, samt vid sådant förhållande afgiften för denna sedelutgifningsrätt bör för den återstående tiden af dess tillvaro sättas till ett belopp, som något så när motsvarar värdet af denna de enskilda bankerna förunnade särskilda förmån, tillåta vi oss vördsamt hemställa om vidtagande af den ändring i ofvannämnda kongl. förordning och litt.,

att de deri förekommande orden »två kronor»
utbytas mot orden »tjugo kronor.»

Skulle vederbörande utskott anse det här åsyftade målet vinnas genom bestämmande af annat belopp för afgiften eller genom fastställande af olika belopp för olika slag af enskilda bankers utelöpande sedlar, öfverlemnas till utskottet att derom framställa förslag.

Stockholm den 22 januari 1887.

Oskar Erickson.

C. J. Petersson.